

XL.

Betænkning

over

Forflag til Lov om en forandret Affattelse af Almindelig borgerlig Straffelovs § 10.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 9de April 1883.)

Medens der i Udvalget ikke har været delte Meninger om det Rigtige i, at den hidtil brugelige Henrettelse med Haandøre i Lovforslaget foreslaas affattet, og at i Stedet derfor indføres Henrettelse ved Faldøre, har der ikke været fuld Enighed med Hensyn til det andet Punkt i Lovforslaget, nemlig Affattelsen af den hidtil stedfindende uindfrænkede Offentlighed ved Henrettelser.

Udvalgets langt overveiende Flertal har imidlertid ikke været i Tvivl om, at, naar Lovgivningsmagten overhovedet foranlediges til at tage Spørgsmaalet om en Forandring i den gamle Henrettelsesmaade under fornyet Overveelse, bør man ikke blive staaende ved Indførelsen af Faldøren, men man bør, i Overensstemmelse med hvad der i flere fremmede Lande er sket i den senere Tid, ombytte, ikke den offentlige Henrettelse med den hemmelige — hvilket vistnok vilde være aldeles forkasteligt —, men derimod vel den hidtil brugelige Form for den offentlige Henrettelse med en anden, om man vil den nuværende uregulerede og ubegrændset offentlige med en begrændset offentlig Henrettelse. Ved en saadan vil man formentlig paa den ene Side undgaa de største Uhyggeligheder ved den nuværende offentlige Henrettelse og paa den anden Side være sikret imod de Fæer og den Mistanke om Misbrug eller Forbrydelser, som i Almindelighed og ikke uden

Tvivl gjøres gjældende som Grunde imod den hemmelige Henrettelse.

Men Betingelsen for, at den begrændset offentlige Henrettelse kan tilraades, er da ogsaa givet derved, at den maa ordnes saaledes, at der baade tilveiebringes Sikkerhed for, og at Publikum faar, eller at det ialtsald gives fuld Adgang for det til at faae, Forvisning om, at Retfærdigheden, overensstemmende med Loven og Dommen, sker Fjeldst paa tilbørlig Maade. Udvalgets Flertal tiltræder nu ganske Lovforslagets Tanke, at denne Ordning er af en saadan Vigtighed, at den ikke bør henvises til administrative Bestemmelser, men ialtsald i sine Hovedtræk bør gives i Lov, og man er ligeledes enig i de væsentlige Momenter, at Henrettelsen ikke bør ske i Fængselscelle, at visse Embeds- og Bestillingsmænd i skulle være tilstede, og at der bør aabnes Adgang for Andre til at kunne overvære Henrettelsen. Derimod er det forekommet Udvalgets Flertal, at der vel kunde gjøres Indvendinger imod den Maade, hvorpaa Tanken er foreslaet gennemført.

Uagtet det, som anført, ganske sikkert er Forslagets Mening, at Henrettelsen bør ske i et vel fra Yderverdenen afhegnet, men dog ikke forborgent Rum, kunde det brugte Udtryk „indelukkert Rum“ dog let give Anledning til Misstyding, som formentlig vil blive fjernet ved at sige, at Henrettelsen skal ske i